

I tvoja sloboda

dimenzije: 46 x 65 cm

autorka: Nana

godina: 2020.

cena: **1000 RSD** (uramljen plakat je 3500 RSD)

Ovaj plakat je napravljen za organizaciju Kongra Star kao deo kampanje protiv napada turskih trupa na Severnu Siriju u septembru 2019.

[Naručivanje plakata](#)

I TVOJA
SLOBODA SE BRANI U ROŽAVI.

Temelji Demokratskog federalnog sistema Rožava – Severna Sirija

Izvor:

<https://rojavanorthern-syria.noblogs.org/english/document-of-the-democratic-federal-system-of-rojava-northern-syria/>

Sa engleskog prevela: Marija Zurnić, članica kolektiva
Politički plakat

Sirija godine 2016.

Haos i društvena kriza i dalje traju u Siriji i na Bliskom istoku, jer je upletenost stranih faktora deo te krize i jedan od njenih uzroka. Postojeći predlozi za rešavanje krize su besmisleni, a strane intervencije su samo zakomplikovale situaciju i još više produbile krizu. I pored pokušaja Ujedinjenih nacija i snaga međunarodne koalicije, rat u Siriji se nastavlja i prerasta u jedan od najtragičnijih sukoba u savremenoj istoriji čovečanstva. Stotine hiljada ljudi je ubijeno, gradovi su uništeni, a izbeglice se broje milionima, što govori o razmerama katastrofe u Siriji i [Kurdistanu](#). Situacija u kojoj se nalazimo je ekstremnija i brutalnija nego što su bile mongolske invazije i osvajanja, a mračnija od perioda [Džahilija](#) (pre-islamski srednji vek u Arapskom svetu). Sirija se danas nalazi u stravičnoj situaciji neprestanog masakra, i to je ogroman teret na savesti čitavog čovečanstva.

Kuda ovo vodi? To se pitamo svakog dana. Do sada ponuđeni odgovori i predlozi nisu dali rezultate. Ni Prva, ni Druga konferencija u Ženevi nisu donele rešenje, a ne treba očekivati ni da će [Treća](#) biti uspešnija. S obzirom na to pod

kakvim se uslovima vode pregovori u Ženevi i znajući da svi pregovarači imaju isti mentalitet kao Islamska država (ISIS), nije za očekivati da će se doći do nekog razrešenja ove krize, štaviše izvesno je da će pregovori doneti više štete nego koristi. Uprkos žrtvama koje su pretrpeli svi narodi u ovom regionu, volja ljudi se od početka krize ne uzima u obzir, zbog čega je teško postići trajno rešenje za društva Sirije, Kurdistana i regiona.

Nema sumnje da je ovo vreme „dešavanja naroda“ Bliskog istoka, koji su vodili istorijske borbe protiv tiranije nacionalnih država, hegemonije moći i kapitala. Narod je odlučio da svemu tome kaže NE i iz sveg glasa pozvao na izgradnju slobodnog, demokratskog i pravednog društva i sveta. Nažalost, spontana narodna pobuna nije bila uspešna, jer joj je nedostajala organizovanost i svest, a i bila je zloupotrebljena od strane stranih sila i njihovih interesa. „Proleće naroda“ može se izvrnuti u jesen naroda, baš kao što se desilo sa [Arapskim prolećem](#), ako se narodi i društva ne uzdignu dovoljno da postignu svoje ciljeve, slobodu i jednakost, i ako otpor koji pružaju ne bude organizovan.

Revolucionarni narodni pokret je probudio veliku nadu kod naroda Bliskog istoka. Ovaj narodni pokret ima istorijsku odgovornost da okonča haos i krizu, da na demokratski način postavi temelje mirne koegzistencije među narodima i da uspostavi demokratski savez, kako bi se postigli ciljevi revolucije. Stoga je u ovom trenutku hitno potrebno uspostaviti federalistički sistem u kome će biti zastupljena volja svih naroda.

Istorijski razvoj, društveni

problemi i trenutna situacija na Bliskom istoku, u Siriji i Kurdistanu

Kako bi se došlo do sveobuhvatnog rešenja, potrebno je razumeti istorijske događaje i brojne probleme kroz koje su prošli stari narodi Bliskog istoka. U praskozorje istorije, Mesopotamija je bila mesto slobodnog i prirodnog života, poljoprivredno društvo i prva civilizacija. Rajska zemlja ili plodni polumesec je geografska oblast koja obuhvata današnju Siriju, Liban i Kurdistan. Baš na tom tlu, a prvi put u istoriji, ljudi su podigli revoluciju – [Neolitsku revoluciju](#), koja bi po važnosti mogla da se uporedi sa evropskom industrijskom revolucijom u XVI veku. Tada je uspostavljena kultura bogova, sve veća sloboda u životu žena, kao i politički i etički otpor tribalizmu, što opstaje do danas. Ove plemenite vrednosti od tada pokreću čovečanstvo i njegovu etiku. Nasleđe i kultura neolitskog doba prisutni su i danas i uvažavaju se u svakodnevnom životu zajednice. Seoske komune, u kojima se živelo slobodnim životom, sačuvane su u nalazištu [Tel Halafu](#) ispod brda i razbacane su po podnožju planina Taurus.

Sumerska civilizacija je nastala kao dostignuće Bliskog istoka i Mesopotamije. Razvijala se u skladu sa vrednostima neolitske epohe, a važi i danas za glavni izvor svih istočnih i zapadnih civilizacija. Tu su prvi put u istoriji nastali gradovi, država, kraljevina, klasa, zigurati, legende, navodnjavanje, pisana književnost, umetnost i nauka. Civilizacija Sumera je bila rigidniji centralizovani sistem nego što su bile kasnije civilizacije: staroegipatska, akadaska, vavilonska, asirska, medijska, persijska, grčka i rimska. Druga strane medalje uspostavljanja civilizacije iskazuje se kroz istoriju invazija, okupacija, nasilja, ratova i kolonijalizma. Ipak, istorijsku ulogu u razvoju ove civilizacije predstavljali su otpor i borba brojnih naroda: Asiraca, Aramejaca, Vavilonaca,

Amorićana, Mitanaca, Hurita, Kasita, Hetita i Medijaca.

Prostor na kom živi naš narod prepun je živih uspomena na tu bogatu prošlost. Arheološka nalazišta, kao što su [Palmira](#), [Mari](#), [Ebla](#) i [Ugarit](#) utiču na naš život i usmeravaju ga.

Avramske religije su bile jedan od glavnih oslonaca nastajućem revolucionarnom otporu idolatriji. One su odigrale važnu ulogu u razvoju moralnih vrednosti u zajednicama Bliskog istoka.

Učenje i etika proroka ne menjaju se hiljadama godina i predstavljaju stalnu apel savesti pravednog društva protiv nepravde i ugnjetavanja. Sprečiti nemoralan život postalo je glavno pravilo, usađeno u pamćenje bliskoistočnih društava. Borba proroka postala je izvorište inspiracije za opstanak društva. Borba Zaratustre da uspostavi socijalnu pravdu, Mojsijeva borba protiv faraonskog ugnjetavanja, raspeće Isusa Hrista jer se borio da ostvari jednakost među ljudima, kao i dobro poznati otpor proroka Muhameda i njegovog revolucionarnog islama protiv nejednakosti – sve su to primeri istorijskog razvoja borbe za pravdu i prava. Islamsko učenje je, isto tako, primer demokratskog društva uređenog [Medinskom poveljom](#), u kojoj su postavljena pravila mirne koegzistencije i zabranjeno je ubijanje. Međutim, principi i učenje islama bili su zloupotrebljeni zarad očuvanja političkih i autoritarnih ciljeva elite u vreme [Omejadskog](#) i [Abasidskog kalifata](#). To je postalo još očiglednije u vreme Otomanskog carstva kada su sultani pod okriljem islama činili zločine, kao što su masakri nad Jermenima, Asircima, Sirijcima, Kurdima, Arapima i drugim narodima u ovom regionu.

Poslednji centralizovani sistem na Bliskom istoku postojao je u [Zlatno doba islama](#), a svi pokušaji da se u vreme Renesanse reše nagomilani problemi bili su neuspešni. Taj sistem je prolazio kroz period dekadencije, krize i nagomilavanja problema, naročito kada je izgubio bitku sa zapadnoevropskim civilizacijama, koje su tada bile u usponu i oduzele mu vodeću ulogu. „Istočno pitanje“, problem koji postoji i danas, nastao

je kada je centralizovani sistem evropske civilizacije postao dominantan i počeo da se širi ka ovom regionu u XIX veku. Već dvesta godina kapitalistička modernost na različite načine prodira u ovaj region, stvarajući nove probleme pored tradicionalnih, već postojećih problema. To je kulminiralo u prošlom veku sa stvaranjem nacionalnih država, što je prouzrokovalo podele u regionu, kaos, sukobe i ratove.

Poznato je da je jedan od glavnih razloga za izbijanje Prvog svetskog rata bio sukob oko podele Bliskog istoka. Nakon završetka Prvog svetskog rata ovaj region je bio podeljen u skladu sa novim odnosima snaga i interesima pobednika. [Sajks-Pikotov sporazum](#) iz 1916. podelio je Bliski istok i stvorio nove veštačke države i granice, koje su oslikavale hegemonске stavove imperijalnih sila. [Konferencijom u San Remu](#), 24. aprila 1920. godine, ovaj projekat je dobio legitimitet, a zatim je bio uspostavljen kao sistem koji je postojao u ovom regionu tokom celog prošlog veka. Evropske zemlje su se međusobno dogovorile oko podele sfera uticaja, pa je tako Palestina postala Britanska mandatna teritorija u skladu sa [Balforovom deklaracijom](#). Dakle, globalne hegemonске sile su razdvojile i među sobom podelile ovaj region, ne uzimajući u obzir etničke i verske karakteristike regiona. Stvorili su nove države i razdvojili etničke i verske grupe: Kurde, Asirce, Sirijce, Arabe i Jezide. Masakr nad Asircima, poznat i kao „[Sajfo](#)“, doveo je do demografskih promena. Irak, Jordan i Palestina smatrani su britanskom sferom uticaja, a Sirija i Liban su pripali Francuskoj, što je značilo prekrajanje granica u regionu. Na Arapskom poluostrvu, razdvojene su zajednice koje su kroz istoriju živele u kulturnom i etničkom zajedništvu. Arapsko društvo su podelili na preko dvadeset delova. Irak, kakav danas poznajemo, ima granice koje su postavili Britanci kada su spojili Basru, Mosul i Bagdad, koje su nekada bile odvojene otomanske provincije. Kada je ustoličen kralj Fejsal I od Iraka, obećano mu je da će biti kralj velikog arapskog carstva i islamskog kalifata. Međutim, kada su Francuzi saznali za taj plan, odbacili su ga i

nametnuli ideju o podeli regiona. Tako je u periodu od 1916. do 1926. uspostavljena Kraljevina Hidžaz, koju su činile Meka, Medina, Rijad i Hidžaz, a što je kasnije postala Kraljevina Saudijske Arabije. Kada je Otomansko carstvo poraženo od strane Engleza i njihovih saveznika Hašemita 1918. godine, princ Fejsal I od Iraka je formirao vladu i administraciju u Damasku, i proglasio Siriju kraljevinom. Međutim, 1920. godine Francuzi su naredili princu Fejsalu da napusti zemlju i preuzeli kontrolu nad Sirijom. Krajem te godine, Damask, Alepo, države Alevita i Druza spojene su sa autonomnom državom Sandžak Aleksandreta. Kao federalna država, Sirija je nastala 1922. godine i obuhvatala je Damask, Alepo i Alevitske planine. Ukinuta je 1924. godine, a krajem 1925. i početkom 1926. država Alepo je spojena sa državom Damask, čime je stvorena država Sirija. Sve druge države, kao što su oblast Al Džazira ili deo poznat kao „pačji kljun“, koji je bio autonoman region predat kurdskim, sirijskim i arapskim plemenima, bile su spojene sa državom Sirijom. Posle povlačenja Francuza, u Siriji je došlo do sukoba oko moći i vlasti, a od svoje nezavisnosti do 1970. godine, u ovoj zemlji se dogodilo sedam vojnih udara. Slični problemi su pogađali i ostale arapske zemlje.

Stare kolonijalne sile su upravljale Bliskim istokom i Persijskim poluostrvom preko sistema mandatnih teritorija, međutim, posle Drugog svetskog rata su se mahom pokupile i napustile birokratski stvorene kolonijalne nacionalne države. Kolonijalne sile su dovele Fejsala na vlast u Iraku i obećale mu da će vladati Velikom arapskom državom. Osim toga, dovele su u Irak Satija al-Husrija, prvog zagovornika arapskog nacionalizma, ideologije koju su kasnije utemeljili i dodatno razvili Mišel Aflak i Salah al-Din Bitar, ideolozi partije [Baas](#) u Siriji. Kada je partija Baas osnovana i počela da širi otrov nacionalizma i netolerancije, Mišel Aflak je proteran u Jordan, a onda u Venecuelu od strane režima koji je lično uspostavio. Kasnije se vratio u Irak i odatle vodio dugu borbu protiv režima u Siriji.

U Iraku i Siriji, partija Baas je došla na vlast 1963. godine nakon vojnog udara koji su predvodili vojni oficiri, nacionalisti gladni moći. Postizali su svoje političke ciljeve varajući narod obe zemlje, koristeći islamističku i nacionalističku retoriku, ali i socijalističke slogane, da bi obezbedili podršku Sovjetskog Saveza. Na unutrašnjem planu, socijalističku retoriku su koristili da bi prevarili proletarijat. To nije bio socijalizam, već kapitalistička modernost, koja je sprovodila prvobitnu akumulaciju kapitala i sebi postavljala materijalnu osnovu za naredne dve stotine godina. Kako su religija i verovanja islama bili veoma jaki na Bliskom istoku i u arapskim društvima, bilo je neophodno oduzeti islamu tu privlačnost. Oni, zapravo, nisu imali nikakve veze sa islamom, već su ga koristili za sprovođenje svoje političke agende.

Glavna odlika vladavine Arapske socijalističke partije Baas bila je reprodukcija ropstva. Za Baas je vlast značila hegemoniju, nasilje i mučenje građana. Kada analiziramo taj navodni napredak arapskog jedinstva u vreme Baas-a, treba znati zašto je to jedinstvo propalo i razumeti istinske namere koje su iza njega stajale. [Ujedinjena Arapska Republika](#) (1958–1961) nastala je spajanjem Sirije i Egipta. Postojala je tri godine i ne bi se mogla opisati rečju „ujedinjena“, jer je imala mnogo problema, a cilj joj svakako nije bio jačanje ujedinjenog demokratskog društva. Svaka od strana je pokušavala da preuzme dominaciju i postane tiranin nad onom drugom. Vlast im je bila jedina motivacija i cilj. Umesto postizanja jedinstva, vođe su produbile postojeće podele do nezamislivih razmera.

U Siriji je, na sličan način, moć autoritarne države koju je uspostavila Baas pretvorena u nasilnu militarizovanu mašineriju, koja je od građana pravila robove. Zbog obaveštajnih i bezbednosnih službi društvo je stradalo, a naročito Kurdi čiji su nacionalni identitet, jezik, prava i kultura bili zabranjeni. Arabizacija je postala glavna

politika, pa je hiljadama Kurda oduzet nacionalni identitet, zbog čega su postali stranci u svojoj zemlji. Dovedeno je na hiljade Arapa i naseljeno po kurdskim selima, čime je stvoren arapski kordon/pojas. Uskraćivanje, arabizacija, nepravda, genocid, nasilje i mučenja bile su politike i prakse primenjivane protiv Kurda i protiv svakoga ko bi se tome usprotivio. Na desetine kurdskih kuća i imanja je spaljeno [12. marta 2004. godine](#). Arabizacija, koja je imala negativne posledice i po same Arape, nije bila usmerena samo protiv Kurda. Ova politika je produbila podele među ljudima, stvorila mržnju i nepoverenje. I drugi narodi bogate prošlosti su u Siriji bili izloženi arabizaciji kroz uskraćivanje prava, jezika i kulture, kao na primer Asirci, Sirijci i Jermeni. Ovi narodi su čuvari prošlosti Bliskog istoka, a njihova društva su vrlo napredna u oblasti umetnosti, nauke i kulture. Međutim, kontrolisanje ovih društava kroz pritiske i hegemoniju usporavalo ih je u razvoju i loše uticalo na napredak cele Sirije. Dakle, jasno je da moć nije u rukama arapskog naroda, već u rukama vlasti, koja je razvila razne oblike nehumane i opresivne politike. Snage koje su vodile državu u interesu svoje agende pretvorile su se u zveri koje proždiru društvo. Diskriminatorne, krvave i nasilničke politike Baas-ovog režima protiv naroda u Siriji jesu glavni razlog za haos i postojeću krizu.

Naravno, haos u Siriji traje ne samo zbog pritisaka od strane režima – štaviše, režim je na ivici kolapsa – nego i zbog stranih sila koje podržavaju ovaj režim, a bez kojih on ne bi izdržao ni nekoliko meseci. Dakle, ne samo sirijski režim, nego i međunarodne i regionalne sile, među kojima je i Turska, krivci su za trenutnu situaciju u Siriji. Turska i njeni saveznici u regionu pomagali su, organizovali i razvijali [ISIS](#), [Al-Nusra front](#), [Brigada Ahrar al-Šam](#) i druge organizacije, koje su postale sredstvo za uništavanje ljudskosti. Oni tlače narode u regionu, a naročito Kurde, i predstavljaju pretnju snagama demokratske opozicije. Te nehumane sile, koje podržava Turska, predstavljaju pretnju

našem narodu, pretnju koja je veća i od Hitlerovog fašizma. Prvi zadatak je ukloniti te terorističke grupe i sačuvati društvo od njihovog zla. Vreme je da međunarodne snage i Ujedinjene nacije preuzmu odgovornost, i na rečima i na delu.

Demokratsko narodno rešenje i demokratski federalizam u Siriji

Jasno je da ovakav razvoj događaja i destrukciju na Bliskom istoku i u Siriji proizvodi opresivna nacionalna država. Zbog toga društvima više ne može da se upravlja na taj način, uz pomoć vlasti opresivne države. Epoha nacionalne države je prošla. Dolazi doba demokratskog društva. To je vreme demokratskih naroda i trenutak za stvaranje federacija, sličnih Evropskoj uniji koja je i sama prepoznala ovu tendenciju. Međutim, Evropska unija se retko oslanja na istinske vrednosti ovog modela, a to su usvajanje demokratskih pravila i sporazuma radi rešavanja problema kroz dijalog i konsenzus. Jedinstvo, bratstvo i život u zajednici duboko su ukorenjeni u istoriji i kulturi Bliskog istoka, više nego u Evropi. Uprkos fragmentisanju i marginalizovanju društava Bliskog istoka, do čega je dovela vladajuća elita u okvirima nacionalne države, narodi su izabrali da žive zajedno i u miru. Ovim narodima i društvima su bile strane politike mržnje, neprijateljstva i povlačenje granica. Unutrašnje i spoljne hegemonске sile su zapravo te, koje čine situaciju komplikovanom i izazivaju konflikte.

Zbog toga je [model demokratskog naroda realno rešenje za Siriju](#), a demokratski federalizam najbolji okvir za nalaženje daljih rešenja. Ako se zaobiđu fanatične strukture nacionalne države, može se stvoriti prostor za demokratsko rešavanje društvenih problema.

Dakle, dolaženje do trajnih rešenja nije moguće dok god

postoji nacionalna država. Moramo preći na model demokratskog naroda. Ranije su se razgovori na međunarodnom nivou o budućnosti Sirije vodili na temu centralizovane države. Sada sve uticajne međunarodne sile razmatraju mogućnost decentralizovane Sirije. Mi smo, kao narodna demokratska opozicija, od samog početka predlagali demokratski federalizam kao rešenje za Siriju, što se pokazalo kao ispravno i adekvatno rešenje. Imajući to u vidu, sirijska država i društveni poredak se moraju posvetiti izgradnji i obnovi političkih, pravnih, vojnih, društvenih, intelektualnih i ekonomskih struktura u Siriji, utemeljenih na demokratiji. Tu je i demokratski društveni ugovor, koji garantuje temeljna prava i nezavisnost svih naroda i društvenih grupa. Ovaj društveni ugovor mora garantovati prava i specifičnosti svakoj zajednici, koja će sačinjavati administrativni sistem Sirije.

Siriji ne odgovara nijedan tiranski režim, niti fragmentisanje naroda. Ove metode mogu samo stvoriti beskrajne ratove i masakre. Demokratski federalizam je jedini način da se osiguraju prava svih naroda u ujedinjenom demokratskom sistemu, zasnovanom na jasnoj globalnoj viziji, kao i na teorijskoj i intelektualnoj moći filozofije demokratskog društvenog sistema. Taj sistem demokratskog društva zasniva se na dobrovoljnom jedinstvu naroda i grupa, koji žive u slobodnom, jednakom i pravednom društvu. U ovom sistemu društva su jednaka, a nijedna etnička ni verska grupa ne može biti dominantna u odnosu na ostale. Društva će sačuvati svoj identitet i slobodu unutar tog sistema. Zato je demokratski federalizam način na koji će se obezbediti demokratska nezavisnost različitim oblastima i grupama.

Potrebno je da regioni do određene mere budu autonomni, a da i dalje imaju svoje mesto u demokratskom federalizmu. Društvo mora prihvatiti da uspostavljanje jednog ekološkog, demokratskog i skladnog društva zahteva udruživanje u široki savez, dok se istovremeno čuva identitet unutar takvog demokratskog federalnog sistema. Ovaj sistem nije rešenje samo

za Siriju, nego za duboko ukorenjene i složene istorijske i društvene probleme na celom Bliskom istoku. U tom smislu, demokratski federalni sistem bi činili Arapi, Kurdi, Sirijci, Asirci, Jermeni, Turkmeni, Čečeni, muslimani, hrišćani, Druzi, Aleviti i Jezidi, kao i druge etničke i verske grupe.

Prilikom organizovanja federalnih regiona u Siriji, po tom novom administrativnom, političkom i društvenom sistemu, postojeći problemi i društvena situacija u regionu moraju se razmatrati u okvirima sirijskog jedinstva. Isto tako, broj i tip federalnih regiona mora biti stvar dogovora između lokalnih zajednica i njihovih predstavnika, umesto da im odluke budu nametnute.

Zajednice imaju pravo na korišćenje maternjeg jezika u svim oblastima javnog života, uključujući obrazovanje i nastavu, kao i pravo da slobodno praktikuju verske običaje. Institucije i organizacije, koje vode društvene poslove, nemaju pravo da govore u ime verskih grupa. Administracija mora biti zasnovana na poštovanju svih vera i sekta, i mora biti demokratska i uvek neutralna.

U Demokratskoj federalnoj Siriji moramo se obavezati na poštovanje Univerzalne deklaracije o ljudskim pravima, koju su donele Ujedinjene nacije, kao i drugih konvencija o ljudskim pravima.

Demokratski federalni sistem Rožave – Severne Sirije

Model demokratskog naroda i demokratski federalizam su pogodne i realistične opcije kada je u pitanju rešavanje situacije u Siriji. Dodatno, malo je verovatno da će se pojaviti bilo koji drugi adekvatan predlog za rešavanje problema u Siriji. Zato uspostavljanje sistema demokratskog federalizma u Rožavi

i severnoj Siriji ima svoje istorijsko i društveno opravdanje, koje se ukratko može izneti ovako:

Region severne Sirije i Rožave bio je kroz istoriju zajedničko mesto arijskih i semitskih plemena koja su tu živela, kao i centar Neolitske revolucije. Kad kažemo „poljoprivredna seoska zajednica“ – društveni oblik čije su karakteristike važne i danas – znamo da je istorijski prvi put nastao na prostoru severne Sirije i Rožave u Kurdistanu. Tu možemo videti tragove svih civilizacija koje smo pominjali. To je pravi mozaik naroda i zajednica, koji su kroz istoriju živeli zajedno. Poznato je da su Arapi, Kurdi, Asirci, Turkmeni i Čečeni, kao i drugi narodi i grupe stotinama godina ovde živeli u miru. Geografski prostor severne Siriji nosi ime [Rožava Kurdistan](#), dok ga Sirijci i Asirci zovu [Bet Nahrain](#), a svaka zajednica ga zove drugačije, u zavisnosti od svoje istorijske i društvene perspektive. To je nesumnjivo jedan prirodan i demokratski pristup stvarima. Svaki naziv ima svoju vrednost, a demokratski federalizam u Rožavi – Severna Sirija je utemeljen na nasleđu proroka i mudraca, koji su pozivali na savest tražeći istinu i pravdu za čovečanstvo. Demokratski federalizam crpi snagu iz bogate kulturne tradicije Mesopotamije i demokratskih struktura u zajednicama prirodnog društva, onog društva koje je kroz istoriju odbacivalo centralizovanu državu, od vremena klanovske organizacije do danas.

Ako govorimo o trenutnoj situaciji, ona je povezana sa političkim i ratnim događajima. Kriza ulazi u šestu godinu a Rožava Kurdistan, posebno [Kobane](#), prošao je kroz izuzetno nasilne sukobe tokom ovog rata. Kobane je ispisao stranice najvećeg heorizma u ovom veku. Uprkos velikoj snazi Islamske države, čiji su članovi iz osamdeset država, otpor i borba Narodnih zaštitnih jedinica ([YPG](#)), Ženskih zaštitnih jedinica ([YPJ](#)), Sirijskih odbrambenih snaga, [Al Sanadid](#)-a, Asajiša i drugih vojnih formacija, kao i članova Demokratskih sirijskih snaga, ([SDF](#)) bili su za divljenje. Svi demokratski i

progresivni narodi sveta slažu se sa ovom činjenicom. [Poraz Islamske države u Kobaneu](#) je pobjeda radnog naroda Sirije.

Rat, naravno, još uvek nije gotov, niti možemo govoriti da je došao do neke prekretnice. Narodi u regionu, naročito Kurdi, i dalje se bore za zajednički život u pravednoj, slobodnoj i demokratskoj zemlji. To je bio i prvobitni cilj Arapskog proleća. Revolucionarni pokret će pretvoriti ovaj san u stvarnost tako što će ostvariti projekat demokratskog federalizma u Rožavi – Severna Sirija.

Isto tako, niko ne zna kada će se rat u Siriji završiti i šta nas čeka u budućnosti – možda neće skoro biti mira i stabilnosti. Rat bi mogao da traje još pet ili deset godina. Zato, ljudima na teritoriji koju su oslobodile Narodne zaštitne jedinice i Demokratske sirijske snage, treba omogućiti da se organizuju i uspostave samoupravu i društveni poredak demokratskog federalizma kako bi mogli da rešavaju realne probleme. Za tri godine, od kada je uspostavljena demokratska samouprava u oblasti Rožava Kurdistan, steklo se dovoljno iskustva da se pomogne i drugim oblastima. Uspostavljanje Demokratske federacije Rožava – Severna Sirija neophodno je kako bi se samouprave koordinisale. Dakle, stvaranje Demokratske federacije je hitan zadatak da bi se odgovorilo na ovu potrebu. To će ojačati Sirijsku demokratsku federaciju i pomoći u demokratskom rešavanju problema, što je važna polazna tačka u izgradnji slobodne Sirije.

Ciljevi demokratskog federalnog sistema Rožava – Severna Sirija

Treba naglasiti da će heroji poginuli u borbi za slobodu, ući u našu herojsku istoriju. Oni su pomogli našem narodu da dostigne položaj koji danas zauzima.

U skladu sa tim, ciljevi Demokratskog federalnog sistema Rožava – Severna Sirija su sledeći:

1. Obezbediti temeljna prava i slobode narodima i grupama koje žive u Siriji i uspostaviti pravedno, slobodno i demokratsko društveno uređenje, koje neće težiti obnovi necelovite države, nego će nastojati da organizuje svoje demokratske institucije na principima međunarodnih konvencija o ljudskim pravima.
2. Uspostaviti demokratsku i federalnu Siriju, a ne centralizovanu administraciju; imati u vidu istorijske, geografske, kulturne, demografske i ekonomske specifičnosti prilikom stvaranja demokratskih federacija.
3. Uspostaviti samoupravne regione, koji u skladu sa principima demokratske samouprave organizuju i vode svoje poslove u oblasti ekonomije, društva, bezbednosti, zdravstva, obrazovanja, vojske i kulture. Granice ovih regiona, kao i njihove nadležnosti i prava, biće definisani zakonima Demokratske federacije Rožava – Severna Sirija.
4. Osloboditi čoveka kao pojedinca i organizovati zajednice i ljude. Svaki region treba da donosi i sprovodi sopstvene odluke, pod uslovom da one nisu u suprotnosti sa principima društvenog ugovora koji će biti usvojen slobodnom voljom ljudi. Društveni ugovor demokratske samouprave biće temeljni dokument. Zajednice i narodi se organizuju na federalnom nivou, a sami su odgovorni za osnivanje svojih samouprava.
5. Sloboda žena je suština Demokratskog federalnog sistema. Žene imaju pravo na jednake mogućnosti i učešće u društvenom životu, kao i da donose odluke o pitanjima koja ih se tiču. Žene su, isto tako, jednako zastupljene u svim sferama društvenog, političkog i ekonomskog života. Biće primenjen princip ko-predsedništva, koji se zasniva na jednakosti polova u svim aspektima društveno-političkog sistema. U demokratskom federalnom sistemu,

žene imaju pravo na nezavisno samoorganizovanje.

6. U demokratskom federalnom sistemu Rožava – Severni Kurdistan, društvo je organizovano po sistemu saveta, akademija, komuna i zadruga. Te institucije postaju legitimne nakon slobodnih izbora na kojima učestvuje široka javnost i lokalne zajednice. Svaku tako izabranu administraciju kontrolišu i svake godine proveravaju tela koja su izabrali njihovi članovi, a koji imaju pravo da povuku svoje predstavnike primenjujući isti metod.
7. Raditi na stvaranju ekološke industrije i ekonomije komuna – odnosno [komunalizma](#), onemogućiti eksploataciju kapitala i monopolizaciju profita. Nastojati da se dostigne pristojan nivo ekonomskog života, ako i da sve materijalne i društvene potrebe budu zadovoljene.
8. Razvijati koncept legitimne odbrane u cilju zaštite naroda i ljudi. Priznati pravo svim grupama na legitimnu samoodbranu, jer su organizovane društvene snage i njihovo demokratsko učešće osnova za legitimnu odbranu.
9. Demokratski federalni sistem Rožava – Severna Sirija usvaja političke i moralne vrednosti nastale na jedinstvu tri principa – demokratskog društva, ekologije i slobode žena. Svoje međunarodne i regionalne odnose ovaj demokratski federalni sistem zasniva na miroljubivosti, dijalogu i konsenzusu. Isto tako, on sledi politiku prijateljstva i mira kao ključnu strategiju u međunarodnoj politici.
10. Svi narodi i zajednice u Siriji imaju pravo da uspostavljaju političku, ekonomsku, društvenu i kulturnu demokratsku saradnju sa narodima i društvima u regionu i svetu, koji su im odgovarajući za to ili sa kojima dele ista uverenja i kulturu, pod uslovom da ta saradnja ne ometa ciljeve i interese Demokratske federacije Sirije.
11. Na regionalnom nivou, demokratski federalni sistem Rožava – Severna Sirija ima za cilj da stvori demokratsku federaciju na Srednjem istoku kao demokratski savez svih naroda u političkom, ekonomskom,

kulturnom i društvenom smislu. Potrebno je izaći iz granica nacionalnih država da bi život u miru, bratstvu i dobrosusedstvu bio moguć.

12. Demokratski federalni sistem Rožava – Severna Sirija veruje da vodeća uloga u društvu pripada mladima, koje smatra svojom istinskom snagom i omogućava im da se uključe u sve sfere društva.
13. Demokratski federalni sistem garantuje jedinstvo sirijske teritorije.

17.03.2016.

Konstitutivna skupština Demokratskog federalnog sistema Rožava – Severna Sirija.